

شهر وند

روزنامه

دوشنبه ۲۹ شهریور ۱۳۹۵ | ۱۷ ذی الحجه ۱۴۳۷
۱۹ Sep 2016 | سال چهارم | شماره ۹۴۹

رسانه فرهنگ خدمت و اولاد ایران

رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران:

نگران آینده نیستم

بی‌اعتمادی مطلق به آمریکا، نتیجه عقلانیت ناشی از فکر و تجربه است

باز کردن راه مذاکره با آمریکا تنها زمینه‌ساز نفوذ، بلکه مانع پیشرفت کشور است

۲ صفحه

۱۵۰ شرکت هوانوردی از ۲۰ کشور جهان به تهران آمدند غول‌های هوانوردی اروپا مقابل آمریکا

وزیر راه در گفت‌وگو با «شهر وند»:
ایران نگران کارشکنی آمریکایی‌ها نیست

۲ صفحه

عکس: سعید غلامحسینی / شهر وند

آغاز تسویه حساب دولت با طلبکارانش

۴۰ هزار میلیارد تومان طلب پیمانکاران پرداخت می‌شود

دولت ۴۵۰ هزار میلیارد تومان به بخش‌های مختلف بدهکار است

۵۰ هزار میلیارد تومان بدهی بانک‌ها پرداخت می‌شود

۴ صفحه

جامعه

نخستین جلسه هیأت بدوی
بررسی پرونده «عباس
کیارستمی» برگزار شد
**مقصران
مرگ «کیارستمی»
در دادگاه**

۱۶ صفحه

گزارش

با سهیلا شهبهانی، دبیر
کمیسیون انسان‌شناسی
خاورمیانه
**نبض جامعه در
دست انسان‌شناسان
است**

۷ صفحه

شهر وند حقوقی

نقد «فروشنده» از منظر آموزه‌های
حقوق کیفری و جرم‌شناختی
**دادگستری
خصوصی!**

۸ صفحه

ورزش

دوچرخه‌سوار پارالمپیک هنگام
مسابقه جانس را از دست داد
**رکابزنی
در جاده مرگ**

۱۳ صفحه

ادبیات

گزارشی درباره بره‌های سفیدی که
به تازگی‌ها در سطح شهر می‌بینیم
**ادبیات
خیابانی**

۹ صفحه

سیاست

سخن‌گویی قوه قضائیه:
**مر تظوی در همه موارد
تبرئه شده است**

اگر در شهرداری تهران خلافی شده باشد
مطمئن باشید اغماضی نمی‌شود

۲ صفحه

ورزش

پایان کار ورزشکاران پارالمپیک
ایران در ریو با کسب ۲۴ مدال
**رتبه تکریمی
رویا ماند**

۱۳ صفحه

جامعه

**توران میرهادی در
بیمارستان بستری شد**

۱۷ صفحه

جامعه

واگذاری مسئولیت توزیع منابع
آب به شهرداری‌ها با وجود مخالفت
وزارت نیرو
جدال تازه «آب»

۱۷ صفحه

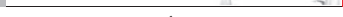
یادداشت

مدخلی در باره اخلاق با عنایت به وضعیت اخلاقی حال حاضر جامعه ما

نگاه مردم‌سالار ندارد. شاید بهترین تعریف اخلاق در باره عدالت را بتوان در لابه‌لای سخنان پیامبر اسلام (ص) و حضرت علی (ع) یافت. عدالت از نظر این بزرگواران چند معنی دارد:
۱- قرار دادن هر چیزی سر جای خودش ۲- دادن حق هر کسی به خودش ۳- هر چه برای خود می‌پسندید برای دیگران نیز بپسندید ۴- رعایت انصاف در قضاوت و حکم صادر کردن ۵- رعایت قانون به صورت برابر نسبت به همگان ۶- برابری و مساوات به شرط آنکه منجر به ایجاد تبعیض نشود. این مفاهیم بسیار زیباست، ولی تحقق آن خیلی سخت است.
برای اخلاق و حفظ آن است که نباید آزادی جز با عدالت و قواعد و ضوابط اجتماعی محدود شود. البته آزادی خود در دو مرحله قابل بحث است: آزادی قبل از وضع قوانین و مقررات اجتماعی و آزادی بعد از آن که بالطبع در دومین مورد قطعاً محدودیت بیشتری اعمال خواهد شد. آزادی انسان در دو مدل قابل بررسی است: ۱) آزادی درونی که یک بحث فلسفی است، یعنی آیا راه انسان آزاد است یا مجبور و اینکه حداقل در ذهن خود بتواند آزادی‌های فراوان داشته باشیم. ۲) آزادی بیرونی که در صحنه عمل باید امکان‌پذیر باشد. مثل آزادی اندیشه، آزادی بیان، آزادی قلم، آزادی داشتن سازمان‌های مردم‌نهاد، احزاب و گروه‌های دیگر. البته آزادی هم امروزه معنای کاملاً روشنی دارد. آزادی یعنی حق انتخاب نظری و عملی انسان در تمامی زمینه‌ها مادامی که عمل او منجر به سلب حقوق دیگران و اخلاق در نظم و اخلاق عمومی نشود. شرط اول، جامعه اخلاقی و معنوی آن است که این جامعه آزاد باشد. شرط دوم آن است که از لحاظ معنیتی بتواند زندگی ابرومندی داشته باشد. یعنی با ۸ ساعت کار شرافتمندانه بتواند زندگی خود را به راحتی اداره کند و به دنبال اضافه‌کار، شغل دوم یا سوم، یا کاستن از کیفیت نرود و بتواند به معنویت (هنر، ادبیت، عرفان، عبادت و...) بپردازد. مناسبات اجتماعی یک انسان معنوی بر اساس سه اصل عدالت، احسان و محبت استوار است. وقتی کسی معنوی است که برای زندگی خود مدعا داشته باشد و تنها خود را مسئول سرنوشت خود بداند. چنان که آیات فراوانی از قرآن مجید به این امر اشاره دارد. (آیه ۱۰۵ سوره مائده، آیه ۱۱ سوره رعد). به حدی که شخص معنوی می‌گوید من برای جهان هیچ هستم، اما برای خود

زندانیان است، در درجه اول این کار را باید از طریق قانون انجام دهد. به علاوه کاهش جمعیت زندانیان با مجرم باشد. مجرم باید مجازات شود و با حذف یا تخفیف شدید مجازات، ممکن است از هدف اصلی دور شود و جرم بیشتر شود و متأسفانه در بسیاری از موارد مجازات‌های جایگزین کارایی زنان را برای پیشگیری از جرم ندارند. اگر زندان اثر مخرب دارد، باید فکری به حال آن کرد، نه اینکه برخی افراد از مجازات معاف شوند. هر نوع اقدامی در این موارد باید از خلال اصلاح قانون انجام شود. کارایی بخشنامه در حد قانون نیست و نمی‌توان با اتکالی به آن تفسیر دیگری از قانون عرضه کرد.
یکی از مواردی که در بخشنامه وجود دارد و کل فلسفه بخشنامه را با ابهام مواجه می‌کند، در نظر گرفتن تشویق برای قضاتی است که از صدور قرار منجر به بازداشت و صدور حکم حبس حتی الامکان کمتر استفاده کرده و از سایر مجازات‌های جایگزین حبس بهره‌می‌گیرند. همچنین دادستان‌ها قضاوت اجرای احکام کیفری که وفق قوانین و مفاد این دستورالعمل در جهت کاهش جمعیت کیفری تلاش می‌کنند، به نحو مناسبی تشویق می‌شوند و پاداشی برای آنان در نظر گرفته می‌شود. شاید برای نخستین‌بار باشد که چنین چیزی را می‌شنویم، قانون به دلایل خاص خود قاضی را مختار کرده که از میان مجازات حبس و مجازات‌های جایگزین آن یکی را انتخاب کند. این امر به تشخیص قاضی واگذار شده است؛ زیرا موضوع هر پرونده با یکدیگر متفاوت است و به همین دلیل دست قاضی برای برخورد با متهم باز گذاشته می‌شود. حال چگونه ممکن است که برای استفاده یکی از این دو حالت جایزه تعیین کنیم تا قاضی برحسب این مشوق اقدام به صدور رأی کند، در حالی که قاضی باید بر اساس وضعیت خاص جرم و مجرم و مصلحت جامعه و انسان اقدام به صدور حکم کند؛ در یافت جایزه برای ایجاد انگیزه در جهت دادن به یک سوی این انتخاب کار درستی نیست.
اگر در کار قضاوت ایرادی هست، باید بازرسی‌ها و به‌ویژه دادسرای انتظامی قضاوت را وارد عرصه کرد. وقتی قاضی حکم بازداشت صادر کرده که نباید چنین می‌کرد یا با عدم پذیرش وثیقه، متهمی را راهی زندان کرده است، در همه این موارد باید از سوی دادسرای انتظامی قضاوت بازخواست و مجازات شود. وقتی که چند تن از این قضاوت متخلف مجازات شدند به قول معروف گوشه دست همه قضاوت می‌آید که چگونه باید رأی داد. ولی مرجع تشخیص این نوعی اختیار قانونی قاضی را تحدید می‌کند، و از طریق بخشنامه راه‌حلی جامع وجود ندارد. بنابراین نخستین گام تقویت و حفظ استقلال دادسرا و دادگاه انتظامی قضاوت است.

علی کریمی
استاد دانشگاه

سر مقاله

یک بخشنامه از دوزاویه

ریاست محترم قوه قضائیه که از سوی برخی از رسانه‌ها به اشتباه القضات هم معرفی می‌شود (قاضی القضات، رئیس دادگاه انتظامی قضاوت است و ربطی به ریاست قوه قضائیه ندارد) با صدور بخشنامه‌های کوشیده‌اند که به وضعیت صدور احکام زندان سرورسان بیشتری دهند تا حتی المقدور افرادی که ضرورتی ندارد، سروکارشان به زندان کشیده نشود. در باره این بخشنامه می‌توان نگاه مثبتی داشت، به‌ویژه آنکه آنچه در کوتاه‌مدت محصول چنین بخشنامه‌ها خواهد بود، همان دستاوردهای مثبت آن است، ولی ممکن است از یک زاویه انتقادی نیز به آن نگاه شود. زاویه‌ای که برای فهم ما از مسأله مجازات و فلسفه آن و اختیارات قضاوت اهمیت فراوان دارد.
از زاویه مثبت، بخشنامه به مسأله بازداشت‌ها حساسیت لازم را نشان داده و تأکید کرده است که دادستان‌ها و بازپرس‌ها جز در موارد کاملاً ضروری و مطابق قانون نمی‌توانند از اختیار بازداشت استفاده کنند. در بحث تودیع وثیقه و معرفی کفیل، راهنمایی‌های خوبی هم برای قضاوت و هم برای ادارات دادگستری‌ها ارائه شده است. در حالی که برای ادارات دادگستری‌ها الزام استفاده برخط جالب‌ترین مواد بخشنامه به الزام استفاده برخط (آنلاین) از امکانات اینترنتی برای استخدام‌های قضائی و ثبتی و... اشاره شده که یک گام مهم رو به جلوست. همچنین منع زندان کردن معاندان، حتی با توجیهات قانونی و نیز توجه دقیق قضاوت به بیمه شخص ثالث در تخلفات رانندگی نیز از موارد دیگری است که رعایت آنها مانع از تضعیف حقوق افراد می‌شود. استفاده از امکانات و اختیارات جدید در آزادی مشروط زندانیان و نیز برخورد حقوقی به ادعای اعداء محکومین و رسیدگی به وضع زندانیان سالمند و بیمار، مجموعه دستورالعمل‌های مثبت این بخشنامه را تکمیل می‌کند. یکی دیگر از نوآوری‌های قانون اخیر مجازات اسلامی که در بخشنامه اعمال یافته است، توجه دادن قضاوت به استفاده از دستبند الکترونیک است. این ضوابط در صورت اجرای دقیق وضعیت نظام قضائی و عدالت کیفری در کشور را یک گام مناسب به پیش می‌برد. ولی می‌توان یک نگاه انتقادی هم داشت، در یک بخش از این دستورالعمل آمده است که: «قضاوت محاکم با بررسی ضوابط مندرج در قانون و با هدف کاهش جمعیت کیفری زندان‌ها و مصون ماندن مجرمین و خانواده آنان از آثار منفی زندان، از صدور حکم حبس در مورد افراد واجد شرایط مجازات‌های جایگزین حبس، اجتناب نمایند». یا در قسمت‌های دیگر به موضوعاتی اشاره شده که به نوعی اختیار قانونی قاضی را تحدید می‌کند، مسأله این است که به کارگیری موارد ذکر شده در بخشنامه نباید با هدف جلوگیری از شل‌لغوی زندان باشد. اگر نظام کیفری در صدد کاهش تعداد

پوشاک نسل امروز... و فردا
جیدترین مدل‌های پوشاک فصل در فروشگاه‌های
maxim
روابط عمومی و بازرگانی: ۰۲۱-۸۸۸۸۸۱۱۵

همکار گرامی جناب آقای حسام خراسانی
فقدان عزیز از دست رفته شما ما به تأثر کلیه همکاران در روزنامه گردید. از درگاه ایزد منان برای ایشان مغفرت و برای شما صبر مسألت داریم.
روزنامه شهروند